

**Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlande (Нидерландия), постъпило на 21 декември 2018 г.
— Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten B.V., Van den Bosch Transporte GmbH,
Silo-Tank Kft**

(Дело C-815/18)

(2019/C 122/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlande

Страни в главното производство

Ищец: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Ответници: Van den Bosch Transporten B.V., Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank Kft

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 96/71/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29, наричана по-нататък „Директивата за командироването“) да се тълкува в смисъл, че е приложима и спрямо работник, който работи като шофьор в международния автомобилен превоз на стоки и следователно полага труда си в повече от една държава членка?
- 2) (а) При утвърдителен отговор на първия въпрос: от какъв критерий или какви съображения трябва да се изходи, за да се определи дали работник, който работи като шофьор в международния автомобилен превоз на стоки, е командирован „на територията на държава членка“ по смисъла на член 1, параграфи 1 и 3 от Директивата за командироването, и дали този работник по смисъла на член 2, параграф 1 от Директивата за командироването „за ограничен период извършва работа на територията на държава членка, която е различна от държавата членка, в която той обикновено работи“?
- (б) Има ли значение за отговора на въпрос 2(а) фактът, че предприятието, което командирова упоменатия във въпрос 2(а) работник, е свързано с предприятието, в което е командирован този работник — например, в рамките на група дружества — и ако има значение, доколко?
- (в). Ако работата на упоменатия във въпрос 2(а) работник отчасти включва каботажен превоз — т.е. транспортна услуга, извършвана изключително на територията на държава членка, различна от държавата членка, в която този работник обикновено работи — трябва ли във всички случаи за същия работник да се приеме, че по отношение на тази част от работата той временно работи на територията на първата държава членка? При утвърдителен отговор, има ли в тази насока минимален праг, например под формата на минимален период месечно, през който се извършва този каботажен превоз?
- 3) (а) При утвърдителен отговор на първия въпрос: как трябва да се тълкува понятието „обявени за общоприложими колективни трудови договори“ по смисъла на член 3, параграф 1 и параграф 8, първа алинея от Директивата за командироването? Налице ли е самостоятелно понятие на правото на Съюза и следователно е достатъчно залегналите в член 3, параграф 8, първа алинея от Директивата за командироването условия да са фактически изпълнени, или тези разпоредби изискват и колективният трудов договор да е бил обявен за общоприложим съгласно националното право?
- (б) Ако колективен трудов договор не може да бъде квалифициран като обявен за общоприложим колективен трудов договор по смисъла на член 3, параграф 1 и параграф 8, първа алинея от Директивата за командироването, пречка ли член 56 ДФЕС установено в държава членка предприятие, което командирова работник на територията на друга държава членка, да бъде задължено по договорен път да спазва разпоредбите на такъв колективен трудов договор, който е в сила в последната държава членка?

⁽¹⁾ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29)